

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 28. De præsentia Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

September. Multum est, quod mea meretur iniquitas; longè majus est, quod mei Redemptoris reposcit pietas: magna est mea injustitia; verum major Redemptoris justitia. Aug.

DIES XXVIII.

De Præsentia Dei.

I.

DEus semper est coram me, Deus semper mecum est, & semper intra me est. Semper est ante me, semper me intuetur, semper de me cogitat, semper etiam propter me occupatur, quasi præter me in terrarum orbe nemo foret. Semper est ante me; ego igitur coram ipso semper esse, & continuo dicere cum Propheta debeo: *vivit Dominus exercituum, in cujus conspectu sto.* Quanta cum reverentia, vel potius, quanto cum timore coram tanta Majestate versari debeo? quomodo coram Deo id audeam agere, quod agere coram hominibus non auderem? Deus me semper intuetur; an non in omnibus meis actionibus ipsum intueri debeo? an non ipse earum finis esse debet, sicut earum est principium? ipse de me semper cogitat. Heu me! quàm ingratus

4 Reg. 3. 14

tus sū, qui semper istius inemor sum. Deus *Septembris.*
adeo mihi attentus, & propter me occupa-
tus est, quasi nihil præter me in mundo esset.
Et ego tam cæcus sū, ut mundo, mihi met-
ipsi, & sexcentis nugis me penitus imergā,
Deo meo neglecto, ac si eum ignorare, vel
eū existere non crederem. Homo, qui Deum
cognoscit, qui divinis occupatur, nihili du-
cit, quidquid Deus non est, itaq; vivit, quasi
præter Deum, & ipsū nihil in mundo esset.

II. Deus mecum est; sed modo efficaci.
Mecum est, ut me adjuvet, ut me susten-
tet, ut mecum agat, ut mecum laborer: si-
ne ipso nihil possum; cum ipso omnia pos-
sum. Non possum vel minimum exer-
cere motum, nec minimum concipere
desiderium, nec minimam exercere
actionem, si suo mihi non adsit concursus:
sed hunc mihi præstare nunquam intermit-
tit, etiamsi eum offendere velim. Quanta
indulgentia! an eā abuti me decet? cum ve-
rò ipse propensionibus meis se accomodat,
voluntatiq; meæ subijciat, annon ratio-
ni consentaneum est, ut & ego ipsius me
voluntati subijciam? si ipse mecum semper
concurrit, an non æquum est, ut operam
meam ipsi jungam. Is non solummodo
mecum, sed etiam cum omnibus creaturis
propter me agit; cum lucet per solem, cum

September. refrigerat per aërem, cum per ignem calefacit. An non igitur injustus essem, si hisce creaturis non unice ad ipsius gloriam uterer? imò, annon ingratus forem, si obsequijs, quæ illæ mihi præstant, ad ipsum offendendum abuterer; quo iubente, hæc ab ipsis obsequia præstantur?

III. Deus est in me, & ego in ipso. Is magis mihi inest, quam anima mea corpori meo. Anima mea à corpore separari, & subsistere potest; sed à Deo separari non potest: desineret enim esse, nisi Deus in ipsa, nec ipsa in Deo esset. Hujus rei testimonia non longè petenda, inquiebat **ad. 17. 28.** Apostolus: *in ipso enim sumus, in ipso vivimus.* & ipse in nobis est, & in nobis vivit. Omnes tres Sanctissimæ Trinitatis personæ, Pater, Filius, & Spiritus Sanctus in me sunt. Pater in me Filium suum generat, Pater & Filius in me Spiritum Sanctum producant. In quem igitur referenda culpa est, quod anima mea Paradisus cælestis non sit? nec dubitandum, quin ea propter Servator dixerit: *Regnum Dei intra vos est.* Itaque Pater in me est per suam potentiam, ut me sustentet. Filius, ut sapientiæ suæ lumine me illustret; Spiritus Sanctus, ut ardoribus charitatis suæ me inflammet. Et nihilominus ego debilis sum, cæcus sum, me-

mera glacies sum. Verum tres Personæ September •
Sanctissimæ Triados in iustis modo sunt pe-
culiari juxta Christi effatum: *si quis diligit me, Joan. 14.*

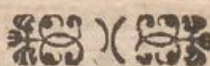
Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & 21.
mansionem apud eum faciemus. Sed Deus mo-

do adhuc magis admirando in animabus
Sanctorum est: ibi enim moratur per im-
pressionem Majestatis suæ, per communica-
tionem Sanctitatis suæ, per effusionem Bo-
nitatis suæ in multitudine gratiarum, qui-
bus eos cumulat. Plerisque Christianorum
dici potest, quod S. Joannes Judæis dicebat:
medius vestrum stetit, quem vos nescitis. Nam
quid aliunde quærere potestis, cum habe-
tis in vobis eum, qui omnia bona possidet?

*Assuesce intueri Deum in te: hoc enim est fa-
cillimum, & solidissimum Præsentiae divinæ exer-
citium.*

In ipso enim vivimus, & movemur, &
sumus. *Act. 17. 28.*

Propinquior est nobis Deus, qui fecit,
quàm multa, quæ facta sunt: in illo enim
vivimus, movemur, & sumus. *Aug.*

X

DIES

September.

DIES XXIX.

IESUS CHRISTUS est Perfectus Amicus.

I.

Nomen amici hominum Christo tribuere non auderemus, cum etiam Reges terræ id infra se positum arbitrentur, nisi ipsemet hunc titulum ambiisset, dum homines amicos suos appellavit. Hinc Apostolos alloquens ait, se eos non fervorum, mancipiorumque, sed verorum loco amicorum habere, quibus animum suum aperiat, nullumque eis arcanum celer sibi à Patre communicatum. S. Joannem vocat amicum sponsi; atque, ut nobis indicet, se non modò Præcursores, vel Apostolos suos nomine tam glorioso dignari, asserit, se omnes illos inter amicos suos numerare, qui mandata sua custodiunt. Utrum magis admirandum, an videre benignitatem Dei eo usque se demittentis, ut hominem amicitiam suam dignari cupiat; an verò hominis ingratorum, stupidumque animum, qui tam felici sorte non movetur? mereor profectò, Servator mi, ut hostis à te tractari, nisi te vicissim amando, dignum me reddam honore, quo me afficis, dum me amicum tuum esse cupis.

II. Ve-

*Os amici
mei estis, si
feceritis, quia
ego precipio
vobis. 13.*

15.